

А. Маринов бил роден през 1976г., осъждан за извършено през 2010г. престъпление от общ характер по чл. 195, ал.1, т. 3 от НК с влязла в сила на 15.03.2011г. присъда, с която му било наложено наказание 2 години лишаване от свобода ефективно. Наложено наказание било изтърпяно от А. Маринов в затвора на 21.03.2013г.

На 10.09.2015г. около обяд А. Маринов срещнал на гарата в гр. Ст. 3. своя познат И. Иванов който го поканил да се почерпят в дома му. В жилището на И. Иванов двамата употребили алкохол.

Към 16.00ч. А. Маринов си тръгнал. Обикалял безцелно по улиците. Минал покрай къщата на Р.Радева и започнал да прави неприлични предложения на намиращата се в двора жена, която останала с впечатлението, че А. Маринов иска да правят секс. Малко по-късно А. Маринов стигнал до къщата на 82 годишната К. Димитрова. Видял, че входната врата е отворена и влязъл в жилището. Видял К. Димитрова и и казал, че иска да правят секс. Възрастната жена отказала. Тогава А. Маринов съборил на земята К. Димитрова, като и нанасял удари с ритници и юмруци по цялото тяло. Продължавайки да удря К. Димитрова, А. Маринов осъществил полов акт със съпротивляващата се жена. След като извършил гореописаните действия А. Маринов си тръгнал. Обадил се по телефона около полунощ на сина си Ф. Маринов, като му казал, че е извършил нещо много лошо на една възрастна жена и полицията сигурно ще го търси, затова ще напусне страната.

На следващия ден К. Димитрова била открита в безпомощно състояние и откарана в болницата.

След два дни А. Маринов се установил във Франция.

В хода на разследването е извършен оглед на местопроизшествие. С протокол за доброволно предаване от болничното заведение са предадени дрехите, с които е била облечена К. Димитрова. Назначена е биологическа експертиза, която е дала заключение за наличие на следи от човешка сперма по дрехите на К. Димитрова. Назначената медицинска експертиза е дала заключение че К. Димитрова е получила кръвонасядания и оток на клепачите на двете очи, на дясната буза, разкъсно-контузна рана в дясната половина на брадичката, закрито счупване на горната челюст, съчетана черепно-мозъчна и гръдна травма, разкъсване на стомашно-чревната връзка, контузия на главата на панкреаса, излив на около един литър кръв в коремната кухина, охлузвания по вътрешната повърхност на големите срамни устни. Получените увреждания отговаряли да са резултат от удари с твърди, тъпи предмети със заоблени ръбове, които могат да бъдат човешки юмрук, лакет, коляно, крак. Констатираните травматични увреждания- съчетана черепно-мозъчна и гръдна травма, разкъсване на стомашно-чревната връзка, контузия на главата на панкреаса, излив на около един литър кръв в коремната кухина са довели до постоянно общо разстройство на здравето опасно за живота.

Прокурорът изготвил постановление за привличане на обвиняем. Изготвена била и ЕЗА, въз основа на която А. Маринов бил предаден на българските власти. След предаването прокурорът внесъл искане за вземане

158-1118 КОЗУС 1/А А. 31 03. 18г

на мярка за неотклонение задържане под стража. С определение съдът взел
исканата от прокуратурата мярка.

След задържането на А. Маринов в хода на разследването било
поискано същият да даде образци за сравнително изследване за назначаване
на експертиза. А. Маринов отказал да предостави биологичен материал.

Прокурорът внесъл обвинителен акт. Преди даване на ход по същество
обвиняемия казал, че се признава за виновен и иска да сключи споразумение с
прокуратурата.

Въпроси:

1. Каква е правната квалификация на извършеното от А. Маринов
престъпление. Обосновете отговора си цифрово и текстово. Изгответе
диспозитив на обвинение.

2. Коя е родово компетентната да ръководи разследването прокуратура
и кой е родово компетентния съд да разгледа делото по внесения
обвинителен акт.

3. Има ли процесуална възможност за вземане на образци за сравнително
изследване без съгласието на обвиняемия и ако да, какви действия следва да
се предприемат и от кого. Аргументирайте се.

4. Може ли образуваното дело в съда да се реши със споразумение.
Аргументирайте се.

5. Допустимо ли е делото да приключи по реда на съкратеното съдебно
следствие при направено искане от подсъдимия при положение, че
гражданския ищец и частен обвинител не е съгласен с разглеждане на делото
по реда на глава XXVII.

Отговори:

1.Каква е правната квалификация на извършеното от А. Маринов престъпление? Обосновете отговора си цифрово и текстово. Изгответе диспозитив на обвинение.

На 10.09.2015г. в гр. Ст. 3. А. Маринов, действайки при условията на опасен рецидив се съвкупил с лице от женски пол - К. Димитрова, като я принудил към това със сила, чрез нанасяне на удари в областта на лицето и тялото, като при изнасилването е причинена тежка телесна повреда на К. Димитрова - постоянно общо разстройство на здравето опасно за живота - престъпление по чл. 152, ал. 4, т.2, вр. с ал.3, т.5, вр. ал.1, т.2 от НК, вр. чл.29, ал.1, б. А от НК.

От обективна страна обвиняемият се е съвкупил с пострадалата чрез сломяване на съпротива и с нанасяне на удари в областта на лицето и по тялото на пострадалата. Наличие на квалифициращи признаци: престъплението е извършено при условията на опасен рецидив, тъй като А. Маринов го извършва, след като е бил осъден за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, изтърпяването на което не е отложено по чл. 66 от НК и не е изтекъл срокът по чл. 30, ал.1 от НК; и с него е причинена тежка телесна повреда - постоянно общо разстройство на здравето опасно за живота. От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл.

2.Коя е родово компетентната да ръководи разследването прокуратура и кой е родово компетентният съд да разгледа делото по внесения обвинителен акт?

Съгласно чл. 35, ал.2 от НПК компетентен да разгледа делото е Окръжният съд, респективно компетентна да ръководи разследването е Окръжна прокуратура.

3.Има ли процесуална възможност за вземане на образци за сравнително изследване без съгласието на обвиняемия и ако да, какви действия следва да се предприемат и от кого? Аргументирайте се.

Съгласно чл. 146, ал. 3 от НПК образци за сравнително изследване без съгласието на обвиняемия се изземват принудително с предварително разрешение на съответния първоинстанционен съд. Искането до съда се прави от орган на досъдебното производство, който назначава експертизата-разследващият орган или прокурорът.

4. Може ли образуваното дело в съда да се реши със споразумение?
Аргументирайте се.

Съгласно чл. 381, ал. 2 от НПК е недопустимо сключване на споразумение за тежки умишлени престъпления по глава II, раздел VIII от НК.

5. Допустимо ли е делото да приключи по реда на съкратеното съдебно следствие при направено искане от подсъдимия при положение, че гражданския ищец и частен обвинител не е съгласен с разглеждане на делото по реда на глава XXVII от НПК?

Допустимо е конкретното дело да приключи по реда на глава XXVII от НПК. Становището на гражданския ищец и частен обвинител по искането на подсъдимия няма обвързващ характер за съда в хипотезата на чл. 371, т. 2 от НПК, съгласно ТР №1 от 06.04.2009г. по ТД №1/2008г. на ВКС, ОСНК.

КАЗУС №3

Хасан Ал Сухел е сирийски гражданин който през 2016г. се установил в България заедно със съпругата си. При пристигането му в страна ни на същия било издадено разрешение за дългосрочно пребиваване в Република България. Ал Сухел притежавал и сирийски паспорт , чиято валидност обаче изтичала в началото на месец март 2017 г. Поради това, а и поради факта ,че му предстояло да пътува често в чужбина той упълномощил сестра си – живееща в Сирия да подаде документи за издаване на нов паспорт пред сирийските власти от негово име. Той прибягнал до тази стъпка, тъй като повече от месеци очаквал издаването на нов сирийски паспорт чрез дипломатическата мисия на Сирия в Република България.Новоиздаденият паспорт с №21219 Ал Сухел получил чрез дипломатическа поща. На 25.03.2017 г. Ал Сухел се явил на летище „Враждебна“ София, ГКПП-Аерогара София, терминал 2, на трасе "Замитаване" в салон "Замитаване". Ал Сухел имал намерение да пътува с полет 521 от град София за град Рим, Италия, с час на излитане 18:55 часа. На Ал Сухел била издадена бордна карта и той се насочил към гишетата за паспортно-визов контрол. Пред граничен полицаи при ГКПП – Аерогара София – Новаков, Ал Сухел представил чуждестранен документ за самоличност ново получения паспорт от Република Сирия с №21219, изд. на 24.12.2016 г. на името на Ал Сухел , роден в Република Сирия и разрешение за дългосрочно пребиваване в Република България. Новаков който извършвал проверка на т.нар. "първа линия", се усъмнил в редовността на представения документ и повикала началника си на смяната Гаврилов , който възложил извършването на експертна справка. Била извършена експертна справка № 118 от 25.03.2017 г. от младши експерт при ГКПП – Аерогара София - Иванов, посредством която се установило, че по представения сирийски документ има следи от извършени преправки, а снимката на лицето върху документа съвпада с тази на притежателя /При изследване на процесния сирийски паспорт се установило отклонение в отпечатването на някои от защитните знаци на документа и признаци за извършени преправки, състоящи се в заличаване на фоновите мрежи и разлики в отпечатването на текста и печатната техника. Експертната справка посочва, че страници 1, 2, 47 и 48 се различават от истинските по начина на отпечатване на фоновите мрежи, микротекстовете и постоянните изображения, крайщата на персонализираната страница не са изрязани машинно. Според вещото лице заличаванията са направени най-вероятно с химическо вещество разтворител. При сравняване на снимката на изследвания документ и тази, направена на Ал Сухел при извършване на контрол на втора линия се установява, че изображението на паспортната снимка лице е идентично с лицето, изобразено на снимката на Ал Сухел/ Обект на експертно изследване било и разрешение за пребиваване №32311, по което нямало признаци от промяна на шрифта и изображението и съответства на документ. Ал Сухел бил подложен и на проверка на "втора линия", за което бил съставен протокол № 701 от 25.03.2017 г. За случая бил уведомен дежурният разследващ полицаи Василева.След като пристигнала на място присъствието на две поемни лица - Христов и Петрова същата извършила личен обиск

Г. Ви контролен касус № 11 №
31.03.18г

на Ал Сухел а след това провела и разпити в качеството на свидетели на граничния полицаи Новаков и началника на смяната Гаврилов за описаните обстоятелства . Процесния паспорт бил предаден от Новаков на разследващия полицаи за което последната съставила протокол за доброволно предаване.Разследващия полицаи Василева не представила изготвения протокол за обиск на Ал Сухел за одобрение в съда тъй като при обиска от Ал Сухел не били иззети вещи. По случая били съставени също докладни записки от инспектор Живков и инспектор Николов, в които е отразено, че при извършена справка в ИИС-ГК се установява, че със същия документ за самоличност има регистрирано преминаване през ГКПП – Капитан Андреево на 27.02.2017 г. и влизане на 03.03.2017 г.Същия ден разследващ полицаи изпратила в компетентната прокуратура уведомление за извършените от нея действия.Това уведомление било докладвано на наблюдаващ прокурор.

Дайте мотивирани отговори на ВЪПРОСИ:

- 1.Дайте правна оценка на извършеното от Ал Сухел деяние.
- 2.Законосъобразни ли са извършените действия от разследващия полицаи ?
- 3.Налице ли са основания за образуване на наказателно производство ?
- 4.Какви действия по разследване за събиране на доказателства и установяване на обективната истина следва да бъдат извършени ?
- 5.В конкретния случай като наблюдаващ прокурор с какъв краен акт бихте се произнесли и на какво правно основание ?

Казус № 9

Към м. май 2015 г. Христов, Иванов, Петров и Антоф били безработни, изпитвали нужда от средства за издръжката си и се снабдявали с такива, като в района на ГКПП „Х“ на границата с Турция набирали чужди граждани, преминали границата, нуждаещи от застраховки. Те водели чуждите граждани до застрахователен брокер, който сключвал застраховките и им се отблагодарявал чрез дребни парични възнаграждения. Обстоятелството, че Христов и Иванов извършвали една и съща дейност създадо напрежение помежду им, което се изразявало в чести словесни пререкания.

Иванов страдал от заболяване на опорно – двигателната система – остеопороза, с видими изменения в движенията. Същият бил и с хронична бъбречна недостатъчност, дълги години на хемодиализа и установена с решение на ТЕЛК 100% неработоспособност.

На 22.05.2015 г. Христов и Иванов били в района на ГКПП „Х“ в изчакване на потенциални нуждаещите се от застраховки. Иванов преминал покрай Христов с автомобила, който управлявал, като за пореден път двамата се скарали и си разменили обиди и закани. Иванов излязъл от автомобила си с цел да потърси обяснение от Христов и тръгнал към него. При непосредственото му приближаване Христов блъснал силно с ръка Иванов в областта на гърдите. От този удар последният загубил равновесие, залитнал назад и паднал със седалището си на земята. При падането се подпрял на дясната си ръка, с отворена към земята длан и останал в седнало положение. Вследствие на силата на тежестта и сблъсъка на тялото му със земята в седнало положение, последвала компресия на гръбначния му стълб и счупване на телата на десети, единадесети и дванадесети гръдни прешлени. Падането върху дланта на ръката и последвалата от това сила на огъване довела до счупването на лъчевата кост на ръката.

Случилото се било наблюдавано от свидетелите Петров и Антоф от недалечно разстояние. Двамата се притекли на помощ на пострадалия, качили го в автомобила на Петров, който го откарал за оказване на спешна помощ в най-близката МБАЛ. Там в Спешно приемно отделение Иванов бил шиниран и освободен за домашно лечение, което продължило медикаментозно около три месеца.

Прокурор от районната прокуратура повдигнал обвинение спрямо Христов, проведено било пълноценно разследване, при което свидетелите потвърдили случилото се. Обвиняемият не се признал за виновен и дал обяснения, в които посочил, че знае, че пострадалият „има някакви бъбречни кризи“.

От заключението на съдебно-медицинската експертиза било установено, че Иванов е получил кръвонасядане на гръден кош, счупване на дясната лъчева кост в дисталния край, компресионни счупвания на телата на десети, единадесети и дванадесети гръдни прешлени, довели до трайно затрудняване на движенията на десен горен крайник и снагата. Описаните увреждания били резултат от действието на твърди тъпи предмети, като кръвонасядането на гръдния кош не било характерно за падане от собствен ръст. Установеното счупване на дясна лъчева кост в дисталния край било характерно за падане на човек от собствен ръст и без заболяване на опорно – двигателната система. Компресионното счупване на тяло на гръден прешлен било възможно да настъпи при човек без заболяване на опорно – двигателната система, но счупването на три прешлена не било характерно за получаване при здрав човек, като последното се обяснява с констатираното от експерта заболяване на Иванов - остеопороза.

Христов не е осъждан, с добри характеристични данни. Не е оказал помощ на пострадалия.

Районният съд стига до извод, че подсъдимият не е целял увреждането на пострадалия, нито пък е имал възможност да предвиди настъпването на този резултат. Установеното заболяване е било „злочастното обстоятелство“, способствало при падане на пострадалия със собствената си тежест на седалището и ръката си той да получи тези тежки увреждания, които иначе не биха настъпили. Всички тези обстоятелства не биха могли да се вмъкнат в съзнанието на подсъдимия. Според съда „налице е причиняване на умнишлена лека телесна повреда от подсъдимия, която по непредпазливост довела до процесния резултат“. Поради всичко изложено подсъдимият не е извършил престъплението, в което е обвинен, и на основание чл.304 от НПК е признат за невиновен и оправдан по обвинението по чл.129, ал.1 от НК. Съдът все пак приема, че той е увредил по недопустим начин здравето на гражданския ищец Иванов, поради което и на основание чл.45 от ЗЗД следва да понесе деликтна отговорност. На репарирание в конкретния случай подлежат преживените болки и страдания, които към момента на увреждането са били значителни. Впоследствие се наложило обездвижване на пострадалия, продължило около три месеца, през което време той продължил терапията си с хемодиализа, трябвало да ползва чужда помощ и това, освен че довело до множество житейски затруднения, било и унищително за него. Всичко това предизвикало продължителни болки и дискомфорт за пострадалия. Предвид тези обстоятелства и при съблюдаване на критерия за справедливост на чл.52 от ЗЗД, съдът приема, че описаните нематериални вреди най-пълно биха се възмездили с размер на обезщетението от 5000лв. Предвид частичното уважаване на главният иск следва да бъде уважен и акцесорният за законна лихва, считана от деня на деликта 22.05.2015г. до окончателното изплащане на главницата. В останалата част иска до 10000лв.е отхвърлен като неоснователен.

Срещу присъдата в законоустановения срок е постъпил протест от прокурор в Районната прокуратура, в който се развиват доводи за неправилност на първоинстанционния акт, мотивирани с необоснованост на същия. Конкретизира се, че от доказателствената съвкупност по изискуемия от закона несъмнен и категоричен начин се доказва извършването на деянието по повдигнатото спрямо подсъдимия Христов обвинение. Сочи се, че в заключението на назначената и изслушана СМЕ изрично се посочва, че едно от причинените на пострадалия наранявания – счупването на дясната лъчева кост в дисталния край, не е повлияно от заболяванията на пострадалия. В този смисъл се твърди, че същото е било обхванато от евентуалния (косвен) умисъл на дееца. Посочва се още, че същият извод се подкрепя и от уточнението, направено от експерта при разпита му в съдебно заседание, че кръвонасядането в областта на гърдите на Иванов е резултат от удар или силно блъскане. Допълнително се развиват и съображения за съставомерност на извършеното от субективна страна и по отношение на второто инкриминирано увреждане на пострадалия Иванов - компресионните счупвания на телата на десети, единадесети и дванадесети гръдни прешлени. Последното се мотивира с наличието на доказателства за представи у подсъдимото лице за здравословното състояние на пострадалия. Моли се присъдата да бъде отменена като подсъдимия бъде признат за виновен в извършване на престъплението по повдигнатото му обвинение – по чл.129, ал.1 от НК.

Постъпила е и жалба от защитника на подсъдимия, с която присъдата се атакува в гражданско-осъдителната ѝ част. Присъденото обезщетение не било съобразено с принципа, залегнал в разпоредбата на чл.52 от ЗЗД и размерът на същото е прекомерно

Брои конституционен кодекс

М
31.03.18.

17

завишен. Моли се в тази част присъдата да бъде отменена – гражданският иск отхвърлен, производството по него прекратено или присъденото обезщетение – намалено.

Повереникът на конституирания в първоинстанционното производство граждански ищец счита протеста за основателен, като моли присъдата да бъде отменена и подсъдимият признат за виновен по повдигнатото му обвинение. Изразява становище за неоснователност на жалбата на подсъдимото лице и моли за потвърждаване на присъдата в гражданско-осъдителната ѝ част.

Защитникът на подсъдимия изразява становище за неоснователност на протеста на прокурора и навежда доводи за несъставомерност на извършеното деяние от страна на подзащитния му на процесната дата и място от субективна страна. Моли присъдата на районния съд да бъде потвърдена в оправдателната си част, а в гражданско-осъдителната – да бъде отменена, като гражданският иск бъде отхвърлен, производството - прекратено или отмереното обезщетение – намалено.

ВЪПРОСИ:

1. Налице ли е извършено престъпление? Ако отговорът ви е положителен, дайте наказателноправна квалификация и се мотивирайте.
2. Допуснато ли е нарушение на материалния закон?
3. Какво следва да бъде решението на въззивния съд?
4. При какви условия следва да бъде определено евентуално наказание?
5. Имат ли основание претенциите относно гражданския иск?